

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatalai:

Szabó Albert könyvnyomdá-jában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdeté-mények, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soron-kint 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-mond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beig-tásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Rudolf trónörökös.

Táviró hozta meg szerdán este a gyász-hírt, hogy Rudolf trónörökös meghalt. Meyer-lingben érte utól a halál, hova vadásatra rándult ki, s szerdán reggel félnyolc órakor ott találták őt halva szobájában.

Ha hitelt lehet és szabad adnunk a leg-utóbbi táviratnak, egy golyó oltotta ki a vi-rágzó ifju életét. Az ágy mellett a jobb kéz-nek közvetlen közelében megtalálták a kilőtt revolvert. A fegyver helyzete semmi kétséget sem hagyott fenn arra nézve, hogy a halál önkéntesleg okoztatott.

Igy halt meg a magyar korona örököse.

Nem lehet semmihez hasonlítani azt a le-sújtó hatást, melyet e gyász-hír a népek mil-lióira gyakorolt, s nem lehet leírni azt a mélységes fájdalmat, melyet minden szívben felidézett.

Vannak szerencsétlenségek, vannak fájdal-mas érzések, mikre az emberi szív gyorsan talál vigasztalást, de az ilyen vesztséggel szemben nincs az agynak gondolata s a szív-nek érzése, mely enyhülést adhat.

Egy dicső, egy szép jövő reményét he-lyeztük bele és egy pillanat megfosztott mindattól, mihez évtizedeken át lelkünk egész hevével ragaszkodtunk.

Szemeink előtt folyt le egész élete, az a munkás és hasznos élet; ismertük fényes egyéni és uralkodói képességeit, s képzelődé-sünk előre kijelölte neki a helyet a legjobb uralkodók sorában. Hittük és reméltük, hogy méltó követője lesz atyjának, a legjobb királynak s nem egy fényes lappal fogja megtoldani hazánk történetét. S a gyarló porhüvely összeomlott, a nemes szív meg-szűnt dobogni, s ama művelt ész fénye ki-aludt, gyászba borítva két ország népet s az igazi mély részvét és bánat könnyeit fa-kasztva milliók szemében.

Szívünkben megrendül a hit a gondviselés igazságosságában, s végre emberi elménkkel nem vagyunk képesek felfogni, hogy egy élet, melynek már oly szép és dicső tettekben gazdag multja van, s mely előtt oly fényes jövő állt, s melyhez nemzetek reményei fű-ződtek, egy pillanat alatt megsemmisüljön.

Ifju volt, dusan felruházva a természet minden adományával, az ész és szív minden szép tulajdonaival, s környezve szerető szü-lők, bájos hitves és kedves gyermek szeretete-vel, egy hosszú boldog élet reménye intett neki. Boldog ember, boldog családapa s bol-dog uralkodó lehetett volna. Hajh, de a sors másképen végzett! Ki ismerhetné azon mély-séges titkokat, miket a szív rejteget!

A történelem sok megrázó és megható eseményt tár fel előttünk, de tragikusabbat, mint ez, keveset.

A magyar nemzet osztatlan mély fájda-lommal állja körül Rudolf trónörökös rava-talát s a részvét igaz könnyeivel adózik, ne-vét örökös gyászszal írjuk be Magyarország történelmébe s emléket fájó kegyelettel őriz-zük meg szíveinkben.

O.

Kézdi-Vásárhelyre lapunkhoz szerdán este ér-kezett meg a távirat, mely hírül hozta a trónörö-kös halálát, s általános lesújtó hatással volt az egész közönségre. A hír oly váratlanul talált, hogy — bár igen megbízható kezekből kaptuk a táviratot — alig mertünk hitelt adni neki. Más-nap aztán megérkezett a második távirati jelen-tés is, mely megerősíté a szomorú hírt. Megjött a tanácshoz a főispán hivatalos távirata is, minden további kétséget kizárva a hír valódisága felől. A főispán ur távirata következőleg hangzott:

„Mélyen megrendítő s az egész hazát gyászba borító eseményről értesitem: Rudolf trónörökös ő fensége tegnap reggel 7—8 óra közt Mayerlingben szívészélhűdés következtében meghalt. Potsa, főispán.”

A tanács még aznap következő átirattal értesi-tette a hatóságokat, testületeket, egyleteket és intézeteket a megrázó eseményről:

„Mély gyász borult a magyar nemzetre! Ru-dolf trónörökös ő Fensége folyó hó 30-án megszűnt élni, s vele örökre sirba szállt az a sok szép és édes remény, melyet a nemzet hozzá-fűzött.

Az a nemes ifju alak, mely szemefénye, büsz-kesége volt népeinek, összeomlott; az a lelkes szív, mely oly melegen tudott érezni nemzetéért, nem dobog többé; s az a művelt ész, mely mun-kált és teremtett a haza szellemi fejlődésének előmozdítására, örökre kialudt.

Szívünk őszinte és mély fájdalomával hozzuk tudomására a közönségnek, hatóságoknak, testi-leteknek és intézeteknek e lesújtó hírt, felkérvén mindnyájukat, hogy gyászlobogók kitzűzésével adjanak azon mély fájdalomnak kifejezést, melyet e város közönsége érez.

Kézdi-Vásárhely város tanácsának 1889. január 31-én tartott üléséből.”

Kitűzték az összes középületekre a gyászlobogót s minden arozon ott borong az őszinte fáj-dalom.

Rudolf trónörökös életéből.

A bölcső mellől.

1858. aug. 21-én 101 ágyulövés jelentette a bécsi császári arzenál bástyafokáról s a Habsburgok uralta országok várhelyeiről a világnak, hogy I. Ferencz József és Erzsébet ő felségeiket a gond-viselés egy fiugyermeke, egy trónörökös főherczeg születésével örvendeztette meg.

A boldog apa a laxenburgi nyári kastélyban ölelte először keblére kisdedét, ugyanott, hol 22 évvel később a gyermektől unokája született. Nagy öröm volt az akkor nemcsak az uralkodó-házban, hanem a monarchia összes népeinek is, mert a forradalmi viharok után korona és kor-mányszottak közötti engesztelődésre adott ked-vező alkalmat.

A hivatalos lap szerint az uralkodó az újszülöt-tet a császári ház szokásához képest azonnal fel-ruházta az aranygyapjas renddel. Ugyanekkor a hadsereghez intézett parancsában így rendel-kezett: „Akarom, hogy a gyermek, kivel Isten ke-gyelme megajándékozott, e világra jöttétől kezd-

ve az én derék hadseregemhez tartozzék, — ennél fogva kinevezem őt 19. sz. gyalogezredem ezredes-tulajdonosává, mely mátol fogva „trónörökös“ nevet visel.”

*

A keresztelési szertartás két nap mulva nagy ünnepséggel tartatott meg Laxenburgban.

Számos jótékony alapítvány, adomány örökité meg e nap emléket. Magyarországot legjobban érdeklő Karácsonyi Guido földbirtokosé, ki 100 ezer frtot ajánlott föl magyar jótékony czélokra, Albrecht főherczeg főkörmányzóra bizván a ren-delkezést az összeg fölött.

A regényhős.

A 20 éves korában nagykorúvá nyilvánított királyfi előtt megnyílt az egész világ. Megjelen-hetett a báltermekben, tehetett nagy utazásokat, vadászkirándulásokat, kedve, hajlama szerint élhetett önálló dus udvartartása jövedelmeiből. A deli vidám ifjut ünnepelték a szalonok, az arisztokrácia bálestéket rendezett tiszteletére. Budapesten az udvari bálokon, a Károlyi-, Kará-csonyi- és Csekonichpaloták estéin táncolt. A hölgyek véleménye szerint kitűnő táncos volt. Ez a férfikor tavasza, mikor a szív megszólal, szenvedélyei föllobbanak, gyakran az egész jel-lemre, egy egész életre elhatározóan. Nagy kér-dés volt akkor, hogy a királyfi szívét ki fogja megszólaltatni s házassága, melyet dinasztikus ér-dekek ez években kívántak eldönteni, a szerelmi frigy kötése lesz-e, vagy politikai konvenczió.

Születése, rangja nem tűrt nagy választást. Csak uralkodó házból való s a családi hagyományok szerint csak katolikus herczegkisasszonyt volt szabad nőül venni. Ilyent mindössze 13-at ismert a góthai almanach. Babonás szám s babonája be is teljesült.

A királyfinak a bécsi Terézianumban nevelke-dett Altonzo spanyol király gyermekkori jó ba-rátja volt. Nyugateurópai útjában ezt sietett Madridban meglátogatni s a spanyol udvarnál pil-lantotta meg Rudolf a portugál Braganza-ház egy gyönyörű vrigszálát, három nővér közül a leg-ijabbat: Mária Piát. Mély érzés vonzotta egy-máshoz a fiatalokat. A királyfi leánynézőbe is ké-szült a portugál királyhoz Lisszabonba. De az utazásnak el kellett maradni: a szép választott, a választhatók közül tán ép a tizenharmadik, himlőbe esett s meghalt. Ideális szerelmi regé-nyük tragikusan végződött.

A királyfi két évig folyvást utazott, hogy fele-dést keressen. Megtalálta 1880-ban a belga udvar-nál Lackenben. Ott ismerkedett meg Stefániával. A főherczeg úgy szólva az első látásra megsze-rette a bájos mosolygó gyermeteg leánykat. A szülők beleegyezését mindkét részről csakhamar megnyerte s a fiatal pár a lackeni palota téli kert-jében márcz. 6-án találkozott.

— Madame, szólta a királyfi, kezét nyujtván a lánynak, akar-e élettársam lenni?

— Szívesen, felelt a herczegnő elpirulva s meg lehet fenséged győződve, hogy kötelességemet mindig teljesíteni fogom.

Másnap ezt sürgönyözte a királyfi Bécsbe:

„Ebédre vagyok hiva királyi udvarhoz. A her-czegnő nagyon tetszik nekem. Csókolom ke-zeiket.”

Az eljegyzést pár nap mulva megtartották. Egy évre rá Bécsben ünnepelték nagy pompával egybekelésüket. Azután Budapestre is elhozta a királyfi ifju nejét, kivel fényes magnás-bandéri-um élén vonult be a várpalotába s két napig tartottak a fogadási ünnepek. Ama verőfényes szép májusi napok tették néhai jó Kemény Gá-bort időjössé.

A trónörökös mint író.

Nagy műveltségének egyik biznysága, nép-szerettségének egyik jelentékeny forrása volt az a nagy szeretet, melyet a trónörökös az irodalom és munkásai iránt tanúsított. A különböző európai udvaroknál — néhol irigylkedve, néhol gunyolód-

va is — sokat emlegették a trónörökösnek ezt a „passzióját”. Az irodalom munkái tudják jól, hogy több volt az passziójánál, egyszerű nagyuri kedvtelésnél. Rudolf trónörökös szerette az íróvilágot, szerette az íróemberek társaságát, mert író volt maga is, rászolgált erre a névre irodalmi működésével, jelentős művekkel, melyek az ő tollából jelentek meg. Azok az erőteljes tollvonások, melyek keze írását jellemezték, sokszor adtak kifejezést egy fogékony lélek, írásra hivatott ember gondolatainak. Műveit olvasva, sokan mondták, hogy ha nem született volna királynak, meg tudta volna keresni kenyerét tollával is.

Huszonhárom éves fiatal ember volt, a mikor azzal lepte meg a világot, hogy könyvet írt ezen a címen: „Tizenöt nap a Dunán.” A madárvilág alapos ismerőjének s egy szenvedélyes vadásznak műve ez a könyv. Ha hivatásos író a trónörökös, még jó üzletet is csinálhatott volna a könyvvel, mert a közönség annyira kapkodta, hogy második kiadást is kellett rendezni belőle.

Négy év múlva követte ezt a könyvet egy második. „Keleti utazás” volt a címe. Szól a kelet sokszor megénekelt vidékeiről: Sztambulról, Palesztináról, Egyiptomról, melyeket völgyénykorában járt be, közvetlenül házassága előtt. Nem egy szerkesztőség fordult egyenesen ő hozzá mutató közlése végett, s a trónörökös szívesen engedett át egy-egy fejezetet munkájából.

Koronája irodalmi működésének, s ha elkészülő, méltó emlék is számára, az a nagy mű, melyet ő kezdeményezett, melynek maga vezette legfőbb szerkesztését: „Az osztrák-magyar monarchia írásban és képből.” 1886-ban indult meg a nagy munka a trónörökös sajátkezű bevezető czikkével, mely az ő keze írásával ment a nyomdába. Azóta folyton dolgozott művén; akárhol akadt is dolga, a szerkesztő bizottságok ülésein mindig megjelent, maga tanácskozott azokkal a magyar és osztrák írókkal és tudósokkal, kiket maga köré gyűjtött. Búskegye volt ez a munka, a mit bizonyít az is, hogy karácsonykor a királyi család számára adott ajándékai között első helyen volt művének eddig megjelent része.

Ez a szerkesztői munka adott legtöbb alkalmat neki arra, hogy az írói társaságot megismerje. S hogy jól érezte magát benne, arról beszélhetnének munkatársai, a kik Budapesten és Bécsben részt vettek azokon a kedélyes villásreggeliken, melyeket „kollegái” tiszteletére szokott rendezni a szerkesztőbizottsági ülések után. Figyelemmel kísérte a nagy apparatussal megkezdett munka fejlődését; kisebb jelentőségű kérdésekben is nem egyszer fordult táviratban vagy levélben Jókai Mórhoz, a mű magyar részének szerkesztőjéhez.

A „Székelyföld” távirata.

Budapest, jan. 31. Miként tegnapi sürgönyömben tudattam, Ő Fensége Mayerlingben, Baden mellett, tegnap kora reggel hirtelen meghalt. Halálát valószínűleg szívizéhdűs okozta, mivel a szerencsétlen pillanatban egyedül volt. A részletekről eddig bizonyost tudni nem lehet. Képtelen hírek is voltak, hogy t. i. lövés által következett be a halál, de ezt czáfolják. A megdöbbenés leirhatatlan. Tisza ma Bécsbe ment. Ha bizonyos híreket hallok, újból tudatom.

Legujabb.

(A „Székelyföld” távirata.)

Budapest, február 2. Rudolf Ő Fensége január 30-án reggel fél 7 órakor komornyik-ját becsengetvén, elküldte, hogy a vadászat megkezdésére szükséges intézkedéseket tegye meg s fél 8 órakor tegyen jelentést. A jelentést tenni akaró komornyik a hálószoza ajtaját zárva találván, hirt adott az ott levő Koburg herczegnek és Hoyos grófnak, kik az ajtót betörték s Ő Fenségét ágyban fekvé, halva találták. Eleinte szívizéhdűs, majd mérgezést gondoltak; később azonban kitűnt, hogy a halált lövés okozta, melyet a hivatalos lap mai és tegnapi közlése szerint Ő maga sajátkezűleg intézett maga ellen. Temegetése kedden délután lesz.

A trónörökös holttestét

Mayerlingből Badenig kocsin szállították, onnan Bécsig udvari vonaton. A bécsi északi pályaudvaron óriási néptömeg volt összegyűlvé, mely hallgatva, teljes csöndben várta a trónörökös holttestét hozó vonatot. A rendőrség felhívására, hogy a közönség hagyja el a pályaudvart, a nagy tömeg azonnal kiüríté az egész területet. Egy szóval se ellenkezett senki. Egy órákor a pályaudvarra érkezett Hohenlohe főudvarmester. Az időközben megérkezett vonatról leemelték a koporsót és föltették az ott várakozó, fekete lepellet bevont gyászkoosiba, mely lassan megindult a Burg felé. A jelen voltak levett kalappal képezték sorfalat. A halottas kocsi után Mayer udvari lelkész, utána hg. Hohenlohe főudvarmester és a trónörökös származékai haladtak. Az utcákon, melyeken a menet áthaladt, a közönség mindenütt födellen föl állott. A koporsót a trónörökös lakásán helyezték el.

Országgyűlés.

A képviselőház szerdai ülése nagy izgalom közt nyílt meg és folyt le. Szederkényi Nándor jelenti, hogy akadályozva lett a házba való belépésben. (Óriási zaj a baloldalon.) Ajánlja, hogy a képviselőház napjára el üléseit. Apponyi Albert gróf kijelenti, hogy az egész ellenzék helyteleníti és elítéli azon bántalmazásokat, melyeknek egyes képviselők véleményük nyilvánításáért tegnap délen az országház előtt kitéve voltak. Az intézkedéseket helyesli, indítványozza azonban, hogy a tárgyalások hétéfőig napoltassanak el. Elnök ki-jejezi, hogy a keddi események szégyenére válnak a hazának. Tisza Kálmán miniszterelnök előadja, hogy a képviselőket, míg köteleességüknek feleltek meg, meg kellett védelmezni a bántalmazásoktól. Utal a tegnapi felizgatott tömegre, mi miatt az ostromolt házban nem lehet tanácskozni. Thaly, Almásy az elnapolás mellett szólalnak fel. Ezalatt a házban zaj és a lármá fokozatosan növekedik, miért az elnöknek az ülést 30 percre fel kellett függeszteni. Szünet után az elnök javasolja a két napi elhalasztást, mely idő alatt a belügyminiszterrel érintkezni fog. Eötvös azt ohajtja, hogy míg a katonaság el nem vonul, a képviselőház maradjon együtt. Apponyi Albert gróf pártolja az elnök javaslatát. Még Szilágyi Dezső szólott, kinek beszéde után elnök a tárgyalásokat péntekig elnapolta s ezzel az ülést véget ért. A tárgyalások elnapolása előtt a ház elfogadta az elnök azon indítványát, mely szerint az elnök megbizatik, hogy a hatóságokkal egyetértőleg intézkedjék a képviselőház függetlenségének és méltóságának megóvása iránt.

Az országgyűlés mindkét háza ülést tartott csütörtökön a trónörökös halála miatt. A képviselőházban Péchy Tamás elnök jelenti: »Apostoli királyunkat, királyánkat, a gyászoló özvegyet, az egész országot nagy csapás érte Rudolf trónörökös elhunytával. Engedje Isten nekik erővel és megnyugvással viselni a rettenetes csapást. Az ellentétes hírekkel szemben illetékes értesítés alapján kijelentem, hogy Rudolf trónörökös szívizéhdűsben halt meg.« A ház, elnök jelentésére, elhatározza, hogy az üléseket elnapolja és megbizza az elnököt a képviselőház fájdalmának tolmácsolására. A temetésnél való részvétel tárgyában külön üléseben fognak határozni. A felsőház délelőtt szintén ülést tartott. Elnök meghatott hangon tolmácsolja a nemzet fájdalmát. A felsőház elhatározta a temetésnél való testületi megjelenést. Az elnök felhatalmaztatik a ház részvételnek a trón előtt való tolmácsolására. Mindkét ház tagjai feketébe voltak öltözve.

SZEMLE.

A Budapesten kedden lefolyt zavargásokról a következő részleteket jelentik: Este hét órakor a fővárosban nagy zavargó tömeg vergődött össze s a szózatot, Kossuth-nótát és a Marseillaisét énekelve, a szabadelvűpárt körüli helyisége elé toltult, melyet két század katonaság őrizett. Innen a zavargók a nemzeti kaszinó elé mentek, hol „le a hazaárulókkal!” kiáltásokat hangoztattak. Ekkor a hatvani utca és muzeum körut torkolatát a katonaság elzárta, később pedig Baranyai rendőrfelügyelő lovasokkal a csoportosulást szétoszlatta. Egy pillanat múlva azonban újra összegyűlt a tömeg, melyet aztán a szuronnyal kivonult katonaság szétugratott. Míg a rendőrség és katonaság a belvárost tartotta megszállva, az alatt a késő éji órákban, külvárosi védetlen helyeken a csőcselék szörnyű pusztítást vitt végre. A gázlámpákat és a földszinti házak ablakait betörték. A Teréz-köruton Arányi rendőrkapitányra, ki kardot rántott, számosan rárohantak, leteperték s fején életveszélyes sebeket ejtettek. Több zavargót elfogtak. A kirendelt katonaság éjfélt után visszatért a kaszányákba s lovas rendőrök folytatták a czirkálást.

Botrányos utcái tüntetések voltak Kolozsvárt és Szegeden is. Mindkét helyen ablakokat vertek be és gázlámpákat zuztak össze.

V i d é k.

Kovászna, 1889. január 25.

(Egyházmegyei élet.)

Zágon községében e hó 22-én házassági törvényszék tartatván, ennek végeztével az egyházmegyei tanács folytatta rendes ülését.

Elnöklő esperes szívélyesen üdvözlö a megjelent egyházi és világi tagokat, s áldást kívánván a beállott új-évben is az egyházmegyére, az ülést megnyitja és előterjeszti a zabolai presbyterium kérését 9 ftr 4 krnak visszatérítése tárgyában, mely az egyh.-közs. közgyűlés általi felülvizsgálatát végett vissza-adatni határozottatott.

Előterjesztetik a protestáns irodalmi társaság átirata, mely az egyház részéről meleg részvétellel fogadtatván, aláíratás végett kiadott Páter Károly esperes és Földes György jegyző uraknak.

Olvastatik az állandó igazg. tanács leirata a zabolai Csákány József hagyatékával szemben az ottani eklézsiának követeléséről kimutatásal.

Az egyh. tanács a kimutatásban foglalt összegeket alaposágáról és fennállásáról a bemutatott okmányokból teljes meggyőződést szerezvén, a követelési összegeket megállapította.

Olvastatik körösi Cseh Lajos felebebeze és az egyházközség felvilágosító jelentése.

Az ügyiratokból nem lévén kivehető, hogy a presbyteriumnak egészskepfizetésre vonatkozó ítélete minő alapon nyugszik, továbbá az ítélet kézbesítéséről szóló adat is hiányozván, a szükséges kiegészítést rendeltetett el.

Következett a költségvetések felülvizsgálata. A helyesen szerkesztett és összeállított költség-előirányzatok helyesbítették, a kovásznaí kivételével, mely esperes urnak kiadott, hogy az illető presbyterium által a szükséges keresztülvizsgálást arra nézve eszközöltesse.

A czofalvi lelkész utasított, hogy a várhegyi leányegyház költségvetését is adja be.

A gyűlést Bodor János ref. lelkész né Ő nagysága szíveségből gazdag és izletes ebéd szakította félbe.

Cs.

Kovászna, jan. 26.

(Orbai veres kereszt fiók-egylet.)

Már közölve volt ezen s más lapok hasábjain is, hogy az orbai veres kereszt fiók-egylet nemcsak hogy végkép el nem enyészett, hanem a hat évi ujra alakulás által megerősödvé, megizmosodva támadott föl egy évi szunyadozás után.

S vajjon nem a nemeslelkű zabolai özv. Gróf Mikes Benedekné Ő méltósága nagybecsű közreműködésének köszönhetjük-e fiók-egyletünknek halottaiból való föltámadását? De igen. Grófné Ő méltósága szíves ígérte birjuk egyeletünk támogatására nézve.

Bemutatta Grófné Ő méltósága — mi már a „szélrőzsa” minden irányában köztudomásra jutott — tettel is, hogy ő ezen legszebb intézmény kehli ágazatának erős oszlopa. Most már biztosítva van fiók-egyletünk, hogy a hat évi ciklus alatt nem bukik meg, mint sok más fiók-egylet megbukott, hanem mind inkább fejlődik és czéljának megfelelően fölvirágozik, biztosítva lévén ezáltal a minket oly közelről érdeklő „Rudolf”-kórház élete is.

Fiók-egyletünk választmányi gyűlése a közlebbi napokban nagy részvétellel megtartatván, örömmel konstatáltatott, hogy egyeletünk nem csak a társadalmi életnek ad impulsust fennállásával, hanem anyagi erőben is növekedik.

A felülvizsgált pénztári számadás szerint 1888. végével a fiók-egylet vagyona 521 ftr 81 krt tett, melyből 441 ftr 5 kr a kézdívásárhelyi kisegítő takarékpénztárba van elhelyezve és 80 ftr 76 kr pénztári készlet lett kimutatva. A pénztárosné urasszonynak a nagy gonddal összeállított zár számadás megvizsgálása után jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott.

Hollaki Attila egyleti elnök bejelenti, hogy január 12-én Zabolán a gróf kastélyban rendezett estély 359 ftr 50 kr tiszta jövedelmet eredményezett, mely szintén a kisegítő takarékpénztárban van elhelyezve.

A gyűlés örömmel fogadta a fényes eredményt tartalmazó elnöki jelentést. Minthogy özv. Gróf Mikes Benedekné Ő méltósága — saját és főúri családja kényelmének s nyugalmának megzavarásával — szíveskedett a grófi kastélyt az estély alkalmára felajánlani; minthogy azonkívül a díszes publikum meglepetésére saját magából költségeket is tett, s az estély összes költségeit saját pénztárából fedezte: a választmányi gyűlés jegyzőkönyvileg hálás köszönetét fejezte ki a nemes lelkű grófnának az általa ez alkalommal kimutatott s az egyletre és „Rudolf”-kórházra örök emlékü jótékony áldozatáért.

Ezen jegyzőkönyv kivonatilag az elnökség által a nemes lelkű Grófnának kezéhez juttatni határozatot.

Ezen gyűlés alkalmával meghatározott az is, hogy az egylet javára időnkint fillérestételek rendeztessenek.

Baróth, 1889. jan. 28.

A „Baróthi korcsolyázó és csolnakázó egyesület” életrevalóságának ismét oly szép jelet mutatta be, mi megérdemli, hogy nyilvánosan szóljunk róla. Igen, folyó hó 27-én este oly jégünnepélyt rendezett, melynek kellemes hatása később, nagyon később fog 5–6 száz ember emlékből elmosódni.

A sugáralaku pálya este pont 6 órakor, a mint a lángok meggyultak, éden-völgyggyé változott át. Én már akárhányszor láttam az Andrássy-utat este ragyogni, de a pálya fénye ez alkalommal mérközött amannak fényével. Az egész közönség fényárban uszott; a pályán a mitológiai alaku maszkok, mint valami geniuszok, úgy röpültek. Ott láttuk a nimfák fájából Amort, Telet, Aurorát, postagalambot, Hébet, pásztorleányt stb. Láttuk még a tiszta-eszlári zsidó párt, s még olyanokat, melyeket egyszerűval fantasiának nevezhetek.

A program oly gazdag volt, hogy dacára a nagy havazásnak, a pályán 2½ óra oly észrevétlenül telt el, mint akár egy salonban, a közönség egyik meglepetésnek hatása alól nem tudott szabadulni, már a más meglepte. A meglepetés — illetve a bámulat — a korcsolya-versenynél érte el a tetőpontot. A mint a kürt által a jel meg lett adva, a női versenyre — bár sok kitűnő tehetség volt — csak kettő mert jelentkezni, és pedig Zathureczky Lajosné ő nagysága és a posta-galamb (Langer Lujza k. a.). Az arak közül már többen léptek fel, névszerint: Dánér Ferencz, Langer Herman, Müller Vilmos, Orendi Gusztáv, Plutz Gerő, Török Ferencz, Zathureczky Lajos és egy névtelen maszk.

Az adott jelle a pálya nyugoti végén a bizottság előtt egy vonalban a két nemes hölgy állást foglalt; a pályán pedig a nagy közönség kétfelét sorfalat képezett; erre a bengal, magnesium, világító tornyok s az egyiptomi tűzpyramisok meggyultak; egy momentumban a küzdelem, illetve a verseny kezdetét vette, s repült a galamb és Juno úgy, mint a gondolat. A hosszú pályán kétszeri kerülés után Langer Lujza k. a. jutott az értékes virágcsokor birtokába, de ez csak annyiban történhetett, a mennyiben a kisasszony egy pillanattal hamarabb indult, különben villámsebességgel mindig párhuzamban haladtak... Eljének!

Most következett, hasonló fény és rend mellett, az urak küzdelme. Ez oly heves, oly tüzes volt, mint akár a római cirikusban. (Ha így rohantunk volna egykor a római sánczokra, tudom, hogy ma a Jellachich bandájából egy sem élne.) Nehány percznyi küzdelem után Orendi Gusztáv ur jutott az üveg champagner birtokába. Különbösen velem szemben Zathureczky Lajos, Dánér Ferencz és Török Ferencz oly kitartással küzdött, hogy ő csak annyiban lett nyertes, mennyiben egyenlők közt is van egy első.

A versenyt a nyertes diadalutja fejezte be. Neki az egylet oszinosan dekorált szánkájába kellett ülni s magnesiumfény és zene mellett a pályát megkerülve, champagnert inni.

Hátra lett volna még Budavár ostroma, de a nagy havazás a tűzanyaggal bánást nem engedte s így fél 9 órakor a zene az indulóra rágyújtott, a pályán a világosság homályosodni kezdett s minden ember kellemes benyomások alatt szép emlékekkel távozott.

Effendi.

Tanügy.

Egy szép felhívást vettünk a székelyudvarhelyi állami főreáliskola érdekében. Főlétesleges hangsúlyoznunk a Székelyföld ezen egyetlen főreáliskolájának fontos hivatását. Közöljük a felhívásból az alábbi kivonatot, melegen ajánlva azt közönségünk figyelmébe és hazafias áldozatkészségbe.

A székelyudvarhelyi főreáliskola állandósítása és fölvirágzása csak hétköznapi értelemben helyi érdek; erkölcsi súlyát, kulturális hatását s késő gyümölcseit tekintve, közérdek az, a szónak leg szélesebb és legkesszőbb jelentésében.

Létszámában megszaporodván lakossága, valahány röge, maholnap ugyanannyi a gazdája is a tenyérynél Székelyföldnek. S óriási önmegtartózkodások, takarékoskosság és gazdálkodás nélkül bizony bizony rég szétfört volna e legerősebb, talán az egyetlen erős és szilárd kapocs, mely Erdélyt Magyarországhoz fűzi, s „a nyugatiakkal egy haza, egy állam határait és bástyaivá avatja a keleti Kárpátokat.” S szét is fog mállani menthetetlenül, össze is fog törni előbb-utóbb, sőt aggódva félünk, hogy mihamar e hajdan erős s még ma sem gyöngye és laza kapocs, ha a megjelölt élet-halál verseny-

ben és tusában önjereje utalva, önmagára hagyva, a főnmaradásához új erőt nem nyer, a gyarapodásra új eszközöket nem lel s a változott viszonyokhoz és harchoz azoknak megfelelő új intézményeket és fegyvereket nem teremt és nem kap a lelkes kis székely nép.

Egyik nem utolsó föltétel azonban arra nézve, hogy a székelyudvarhelyi reáliskolát minél többen látogathassák, az: hogy az iskolával kapcsolatos tápintézet, a helyi nagylelkűségen és jótékonykészen felül, távolabbi körök hazafias és humanus közreműködése által oly alaphoz jusson, mely a szegényebb sorsu, jeles tehetségű és példás erkölcsű székely, vagy hazafi érzelmet révén magyar szót tanulni ide kerülő szász és román fiúk előtt anyagi kedvezményekkel, esetleg teljes ellással nyitja meg kapuit e nemzeti fontosságu tanintézetnek.

Alulírt tanári kar ép azért hazafi kötelességet vél teljesíteni, midőn ez aláírás ívet, illetőleg fölhívást tiszteletteljes bizalommal s azon benső kérréssel bocsátja utnak az összes törvényhatóságokhoz, pénzintézetekhez, kulturális és másféle egyletekhez s vallásnak és nyelvnek különbsége nélkül, a közös hazának anyagilag tehetőse minden egyes polgárához, hogy a fönneemlített nemes cél megvalósításához bármi csekélységgel hozzájárulni kegyeskedjenek.

A tanári kar hálával fogadja s nyilvánosan fog beszámolni a legcsekélyebb ajándékról.

Különfelek.

— Kézdi-Vásárhelytől a tisztújítás a jövő hét végén (pénteken vagy szombaton) fog megtartatni báró alispán ur elnöklelte alatt.

— Értesítés. Kézdivásárhelyi ref. egyházunkban minden alapos ok nélkül felzaklatott kedélyek megnyugtására sietek e téren is nyilvánosságra hozni, hogy a Méltóságos állandó igazgató tanács mult évi 2848. számú értesítése alapján egyházunk számadásait felülvizsgálta, helyeseknek találta, megerősítette, s Kölönte Mózes algonok és Szőcs József iskolai alap pénztáros kedves atyáinkat az 1885., 1886. és 1887. évi számadás terhe alól, a szokott fenhagyással, felmentette. Kézdi-Vásárhelytől, 1889. február 2. Székely János s. k., ref. pap.

— Gyász. A kézdívasárhelyi olvasó-egyesület bálnrendő bizottsága csütörtökön gyűlést tartván, a február 2-ikára kitűzött elite-bálját bizonytalan időre elhalasztotta s erről külön nyomtatványban értesítette a közönséget.

— Seps-Szentgyörgyön a városi tisztújítás január 30-án folyt le. A kijelölő bizottság Báró Apór Gábor alispán elnöklelte alatt Molnár Sámuel, Nagy Károly ügyvéd, Bogdán Emil és Málik József képviselő tagokból alakult meg; a kijelölés megejtése után a képviselő egyhangulag megválasztotta polgármesterré id. Császár Bálintot, városi tanácsossá Kovács Bálintot, pénztárnokká Gyárfás Sámuel, városi számvevőnek Császár Domokost, számtiszté ifj. Császár Bálintot, gazdag gondnokká Nagy Károlyt, rendőrségi tollnokká ifj. Gödri Ferenczet, halottkémé dr. Daday Vilmost. A pénztári ellenőri állomásra Sikó József és Vitélyos Gyula, a tiszti ügyészi állomásra Kolozavár Albert, Kökössy Árpád és dr. Szász Iszák ügyvédek jelöltettek ki. A szavazás a kijelöltekre délelőtt 10 órakor vette kezdetét. Általános szavazat-többséggel pénztári ellenőrré Sikó József és tiszti ügyészre dr. Szász Iszák választott meg. Az árvaszéki ülnöki állomásra pályázat nem érkezett be; ezen állomás betöltését a képviselő a következő közgyűlésnek tartotta fenn. A városi főjegyzői és aljegyzői hivatalra a törvény ide vonatkozó utasítása értelmében pályázatot nem hirdetett az alispán; ezen állomások id. Gyárfás Lajos volt főjegyzővel és Barthos Domokos aljegyzővel véglegesen vannak betöltve.

— Három embert ölt meg egy medve e hét elején az osdolai erdőben. Az eset a következő: Osdolai Tóth János földműves kedden elment az osdolai erdőre fát vágni. Távol, benn a rengetegben, a Benehely alatt, az Ojtoz vize mellett, egy nagy ledült fára akadt s annak ágait kezdte vagdalni. Fogalma sem lehetett arról, hogy közvetlen szomszédságában medvebarlang van. A nyugalomban megháborított fenevad rárohant az emberre és egy pillanat alatt végzett vele. Egy csapással egész koponyacsontját összezúzta s aztán a hullából jó lakomát csapott. Másnap Tóth János nem térvén vissza falujába, két rokona, Gondos Aron és Dáné Lajos, felkeresésére indultak. Két fejze volt összes fegyverük. Tóth János szekerének nyoma vezette őket s holdvilág és csillagfény nyújtott világosságot. Szerdán hajnalban érhetek a helyszínére, hol Tóth János hulláját megtalálták. Hogy itt minő borzalmas, vérfagyaló jelenet játszódott le a medve és két férfi között, egész bizonyosan nem lehet tudni, mert a nagy

élethalál-harcban mindkét ember a csatatéren maradt, hanem a letaposott hó és a hullákon látható sebek után itélve, a küzdelem bizonyu lehetett. A medve ugyanis észrevette a két embert, s először Dáné Lajost támadta meg s koponyáját szétzúzva, megölte. Gondos Aron erre megrémült s futni kezdett a hegyoldalon kifelé; a fenevad azonban észrevette s utána rohant. A legverekebb harc itt folyt le. Gondos Aron hatalmas testalkatu ember volt s a kezében levő fejszével hőiesen védelmezte magát, azonban legyőzött. Súlyosan megsebesítette a medvét, mert az féktelen dühében a sző szoros értelmében szétszedte az egész hullát; még lábszár-csontjait is darabokra törölte. Így lett három derék székely áldozata egy medvének. Másnap Osdoláról mintegy 40-en mentek ki az erdőre az elveszett társak után, fejszékkel, fegyverekkel felszerelve, s megtalálták a három áldozatot, de a medve nem volt sehol. Valószínűleg a hármas küzdelemben kapott sebeivel elvonult az erdő sűrűjébe meghalni. Két kis kőlyke a barlangban megfagyva találtatott. A három ember halálát 3 özvegy és 11 árva siratja.

— A nagyenyedi Bethlen-főtanoda gyászja. A nagyenyedi Bethlen-főiskola előjárósága a nagy vesztesség felett érzett mély fájdalommal tudatja, hogy Székely Ferencz főgimnáziumi tanár, a klasszika filologia jeles tanítója, buzgó és hivatott munkása életének 52-ik, tanári működésének 19-ik évében január 28-án agyszéklődés következtében váratlanul elhunyt. Hült tetemei jan. hó 30-án d. u. ¼ 4 órakor tanári szállásán mondott ima és a sírnál tartott gyászbeszéd után a főiskola sírkertjében örök nyugalomra helyeztetek. Béke poraira!

— A kézdívasárhelyi takarékpénztár 16-ik évi rendes közgyűlése folyó hó 17-én délután 2 órakor az intézet helyiségében fog megtartatni, miről a részvényesek tisztelettel értesítetnek. Kézdi-Vásárhelytől, 1889. február 2-án. A takarékpénztár igazgatósága.

— A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet jan. 26-ki bálnal felülizettek: Szabó Mózesné bálelnök 20 frt, B. Szentkereszt Stephanie 5 frt, Fejér Károly járásbíró bálelnök 3 frt, Br. Szentkereszt Iréne 2 frt, Benedek örnagy 2 frt, Séra Tamás árvaszéki elnök, Séra Lajos kir. albiró, Molnár Józsiás, Wittmann Ágoston, Sándor Kálmán, Csiky József, br. Bánffy Farkas, id. Tóth Istvánné 1—1 frt; egy álarozos (ozigányó) 1 frt 56 kr, egy álarozos (kisebb ozigányó) 1 frt 30 kr, két álarozos virágáros leány 60 kr; Szabó Elek, Csizsár Imre, Nagy Ferencz szgy., Várnay Sándor, özv. Nagy Mózesné, Csizsár Dénesné, ifj. Dávid Istvánné, Bándy István, Balogh Gyula, Szőcs Mózes kereskedő, ifj. Szőcs János, Jakabos Ágoston, Séra Imre, Szőcs Imréné, Csoma Mariska 50—50 kr; ifj. Kovács János, N. N., Turóczi Mózes, Landt Józsefné, id. Zsigmond György, Kovács János cipész 40—40 kr; Jancsó Károly, Deák Árpád, Szász Károly, János Gyula, egy álarozos (virágáros leány), ugyanaz (tirolai cukrász), Tuzson Róza, Kreniczky Károly, Csutak László, Pap György, özv. Mihály Adámné, Spitzer Herman, Sárkány Gyuláné, özv. Jancsó Dánielné, Nagy Bálint szűcs 30—30 kr; Vass Ferencz 31 kr; özv. Pap Andrásné, Fejér János kereskedő, id. Jancsó Mózes ker. 25—25 kr; id. Szőcs Sámuel, Bertalan Albert, ifj. Dézsi Bálint, Dézsi Ferencz, Mészáros Amál, ifj. Tóth Mihály, Gál Lázár, Héjja Sándorné, özv. Szotyori Károlyné, Kovács János boráros, Kovács Tamás, Tóth Gyula, Politzer Rudolf, Jánovics Sándor, Szőcs Anna, Popovics András, Frenkel Emanuel, Győrfi Lajos, Czimbalmos Ferencz, N. N., Bodó Dávid, Hoffman Lukács, Szőcs Bálint, egy álarozos (tirolai cukrász), Kovács Dánielné, Csizsár Amália, Nagy Pál, Mazinger József, Wincsendorfer Ferdinand, Fejér Ferencz, Kovács János, id. Szőcs János, Pitróff János cukrász 20—20 kr, Mágóri Sándor, Csekme Lajos, Balázs Géza, Jancsó Elek, Pánczél Noe, Rácz András, Mazinger Sándor, Kapusi István, egy álarozos, ugyanaz 10—10 kr; összesen 68 forint 17 kr.

— Köszönetnyilvánítás. Helybeli polgár t. Czirmai Sándor ur, ki községi iskolánk iránti jóindulata és áldozatkészségének már több ízben adta jelét, ujabban is egy hasznos könyvet ajándékozott a tanító könyvtár számára. Az iskolaszék kedves kötelességének ismeri az áldozatkészség ez újabb nyilvánulásáért köszönetet nyilvánítani. K.-Vásárhelyen, 1889. február 1. Kovács István, iskolaszéki elnök. M. Székely János, iskolaszéki jegyző.

— [Nem mind arany, a mi fénylik. Mindenki ismeri a kereskedésekben előforduló közkedveltségű gyógyfűszappant, fogpasztát, fogport, szájjvizet stb. Az ember egyszerűen a legközelebbi üzletbe vagy gyógyszerárba fordul, kéri a kívánt szappant, szájjvizet vagy fogport, és megelégszik azzal, a mit kap. A közönség azt hiszi: az egyik olyan

mint a másik, pedig ez a közömbösség a konser-
váló orvosi szerek megválasztása körül a legna-
gyobb vétek önmaga ellen. 1 drb Popp-féle gyógy-
fűszappan 30 krba kerül és ez a szappan mégis
feltűnően különbözik a többi szappanfélektől. Első
sorban nem drága, mert egy darab egy család ré-
szére több mint egy hóig elég, és e szappan ki-
tűnő gyógytulajdonságai mellett a legfinomabb
pipere-szappan. Dr. Popp udvari fogorvos egyéb
készítményei, mint Anatherin-szájviz, melynek
palackjait most tetemesen megnagyobbította, fog-
pasztája és fogpora oly különlegességek, melyek
a számos ártalmas hamisítványok dacára, általá-
nosan kedveltetnek, az egész világon el vannak
terjedve, és kiváló gyógyhatásuk miatt, melyek-
kel minden száj- és fogbaj ellen használatnak,
egyedül kipróbált szájkonerváló szereknek te-
kinthetők. Hamisításoktól azonban óvakodni kell
és csak Popp-féle készítményeket kell elfogad-
nunk. E szerek kaphatók Kézdi-Vásárhelyen Ko-
vács F. gyógyszerésznél, Fejér L. fia és Wертán
testvérek kereskedésében.

Közgazdaság.

— „The Gresham” életbiztosító társulat Londonban.
E társulat évi jelentése, mely az 1888. június 30-án
befejezett 40-ik üzletéről szól és a részvényesek
1888. december 28-án tartott rendes közgyűlése
elő terjesztetett, rendelkezésünkre állván, annak
következő főpontjait közöljük: Az elmúlt év ered-
ménye rendkívül kedvezőnek mondható. A társu-
lathoz az utolsó év alatt 5932 biztosítási ajánlat
nyújtott be 50.971,150 frank értékben, mely kö-
zül elfogadtattott 5317 drb 43.993,750 frank bizto-
sítási összeggel és erről a megfelelő számú kötvé-
ny ki is állított. A díjbevétel a visszbiztosi-
tási díjak levonása után 14.944,278 frank 95 ctsra
rug, mely összegben az 1.596,249 frank 17 cts
tevő első évi díjak bennfoglaltatnak. A kamat-
számla mérlege 4.217,019 frank 78 ctsot tesz, a mi
által a társulat évi jövedelme a díjbevétel hozzá-
számításával 19.161.298,73 frankra emelkedett.
A társulat az elmúlt év folyamában 8.478,973 frank
10 ctsot utalványozott oly követelések folytán,
melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Le-
járt kiházasítási és vegyes biztosítások fejében fi-
zetett a társulat 2.082,000 frank 75 ctsot, kötvé-
nyek visszaváltására 1.138,985 frank 10 ctsot for-
ditott. A biztosítási és járadékalapok 4.243,651
frank 35 ctsmel gyarapodtak. Az összes cselekvő
vagyon az üzleti év végével 102.846,222 frank 47
ctsra rugott. Tőkebefektetések: 572,238 frank 03
cts a brit kormány értékeiben, 528,113 frank 23
cts az indiai és gyarmati kormányok értékeiben;
15.518,180 frank 73 cts idegen államok érték-
papírjaiban; 2.374,307 frank 18 cts vasuti részvé-
nyekben, elsőbbségek és garantált; 43.316,000 frk
63 cts vasuti és egyéb kölcsön-kötvényekben;
16.347,199 frank 28 cts a társaság ingatlanaiban,
mely összegben a társaság bécsi és budapesti há-
zainak értéke bennfoglaltatik; 8.488,624 frank 05
cts jelzálogban és végül 15.701,559 frank 34 cts
különböző értékekben. A budapesti fiók-igazga-
tóság az intézet saját palotájában a Ferencz Jó-
zsef téren van.

Szerkesztői izenetek.

Sikkasztó községi bíró. Sokkal kényesebb dolog, mint-
sem levél útján elintézni lehetne. Ha cikkét közöltetni
akarja, személyesen jelentkezé.

V. Gy. Ez az ügy csak lapunkat érdekli. Idegen beleavat-
kozást és védelmet senkitől sem fogadhatunk el.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, január 31-én.

	hektóliterenkint	5 frt 20 kr
Buza (tisztá)	— frt — kr	
„ (elegy)	3 frt 10 kr	
Rozs (tisztá)	— frt — kr	
„ (elegy)	3 frt 80 kr	
Arpa (tisztá)	2 frt 80 kr	
Arpa (elegy)	1 frt 80 kr	
Zab	4 frt — kr	
Törökbuza	8 frt — kr	
Kása (köles)	16 frt — kr	
„ (árpa)	6 frt — kr	
Borsó	10 frt — kr	
Lencse	6 frt — kr	
Fuszulyka	1 frt — kr	
Pityóka (legszebb)	— frt 28 kr	
Marhahus	— frt 44 kr	
Disznóhus	— frt — kr	
Juh-hus	— frt 70 kr	
Szalonna	— frt 18 kr	
Faggyu (nyers)		

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

**A Hankó Lászlóné-téle földszinti la-
kás, 3 szoba, 1 konyha, pincze és fatartó szin-
nel egy vagy több évre haszonbérbe adandó. Bö-
vebben értesülhetni ifj. Bándy Istvánnal.**

Sz. 2893—1888.
tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A helybeli kir. járásbíró mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy id. Melik István
végrehajtatonak Kari Ferencz végrehajtást szen-
vedő elleni 250 frt tőkekövetelés és járulékai
iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir.
törvényszék területén levő, a gyergyószentmik-
lósi 3057. sz. tjkvben 1., 2., 4., 5. rend., 106. tjkv-
ben 1—7., 9—12., 14—29. rend., 1844. tjkvben
2., 5. rend., 1461. és 2212. tjkvben 1. rsz. a. ingat-
lanokra az árverést 913 frt 50 krban ezennek meg-
állapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius
hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor a helybeli telek-
könyvi irodánál megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni
fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok
becsárának 10⁰ %-át készpénzben, vagy az 1881.
évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számi-
tott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám
alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170.
§. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előle-
ges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kelt Gy.-Szentmiklóson 1888. évi nov. hó 6-ik
napján. A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró,
mint telekkönyvi hatóságtól.

SZACSVAY IMRE,
kir. aljárásbíró.

Sz. 5757. tlkvi
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásár-
helyi Hegyesi Teréz végrehajtatonak polyáni
Király András végrehajtást szenvedő elleni 30 frt
tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási
ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék terü-
letén levő Polyán határán fekvő, a polyáni 49. sz.
tjkvben 97. hr. sz. 400 frt, 737¹/₂ hr. sz. 13 frt,
1124., 1125., 1126., 1127. hr. sz. 8 frt, 1343. hr. sz.

12 frt, 1756. hr. sz. 22 frt, 1757. hr. sz. 17 forint,
1758. hr. sz. 18 frt, 1759¹/₂ hr. sz. 6 frt, 1760¹/₂ hr.
sz. 7 frt, 1761¹/₂ hr. sz. 4 frt, 1876¹/₂ hr. sz. 6 frt,
1977. hr. sz. 33 frt, 2369¹/₂ hr. sz. 53 frt, 2387. hr.
sz. 41 frt, 2514. hr. sz. 38 frt, 2580. hr. sz. 41 frt,
3214. hr. sz. 7 frt, 3431¹/₂ hr. sz. 17 frt, 3881¹/₂ hr.
sz. 41 frt, 3897¹/₂ hr. sz. 35 frt, 3936. hr. sz. 6 frt,
4067. hr. sz. 37 frt, 4222. hr. sz. 69 frt, 4276. hr.
sz. 9 frt, 5095., 5096. hr. sz. 18 forint, 5097., 5098.
hr. sz. 3 frt, 5105., 5106. hr. sz. 6 frt, 5412., 5413.
hr. sz. 77 frt, 5415., 5416. hr. sz. 47 frt, 6091. hr.
sz., 6093., hr. sz. 5 frt, 6112. hr. sz. 3 frt, 6234¹/₂.
hr. sz. 85 frt, 6255. hr. sz. 15 frt, 7776. hr. sz. 27
frt, 8104. hr. sz. 3 frt, 8111. hr. sz. 25 frt, 8203.
hr. sz. 16 frt, 8315¹/₂ hr. sz. 1 frt, 8347¹/₂ hr. sz.
15 frt, 8787. hr. sz. 80 frt, 9359¹/₂ hr. sz. 86 frt,
9621. hr. sz. 71 frt, 9652. hr. sz. 70 frt, 9704.,
9705. hr. sz. 194 frt, 9986¹/₂ hr. sz. 12 frt, 10017.
hr. sz. 28 frt, 10181. hr. sz. 6 frt, 10970¹/₂, 10971.,
10972., 10973. hr. sz. 36 frt és 4376. hr. sz. 2 frt
becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb
ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte,
és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889.
évi márczius hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor
Polyán község házában megtartandó nyilvános
árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is
eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlano-
k becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy
az 1881. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881. évi november
hó 1-én 3333. szám a kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes érték-
papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi december hó 8-ik
napján.

Vajna Gáspár,
kirendelt egyes bíró.

Jó tanács

Aranyat ér! E szavak igazságát kü-
lönböző betegségek esetében lehet meg-
ismerni és ez okból jönnek Richter kiadó
intézetéhez a legszívesebben köszönő-
íratok „A betegbarát” című, rajzokkal
ellátott kis könyv elküldéséért. Mint
a szerencsésen meggyógyultak hozzá-
nyomtatott értesítései bizonyítják, a
benn foglalt tanácsok követése által
még oly betegek is gyógyulást nyertek,
a kik már minden reményt feladtak.
E könyv, melyben hűszéves tapasztalat
eredményei vannak letéve megérdemli
a legkomolyabb figyelembevételt minden
beteg részéről, bámi bajban is sön-
vedjen. Ki e becses könyvet megszerezni
óhajtja az írja egyszerűen egy levelező
lapra magyar nyelven „Egy beteg-
barátot” és pontos címet s címzeze a
levelező lapot Richter kiadó-intézetébe
Lipszchen. A megküldés ingyen történik.

Manchen Mihály

mint a már 1822. év óta fennálló

és legjobb hírnévnek örvendő

Legjobb
szerkezet

Forgó
csapok

HARANG-

ÖNTŐDE

birtokosa

és vezetője

Segesvárott

Erdélyben

felső piac-sor

168. házsz. alatt

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére egész vas-
vagy cserfa-koronával, továbbá egész vasból álló harangszékek készítésére, valamint régi,
megrongált állapotban lévő harangok tetszésszerű nagyságban való átöntésére, ugyszintén
raktár-készletben lévő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a legjobb és leg-
tisztább anyagból! Szolid munka jótállás és jutányos árak s esetleg részletfizetés mellett!

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt,

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.